

Ն Ի Ժ Ե Ի Ա Ր Է Լ

ԽՈՒՑԱԳԻՐ-ԻՆԻՄԱՆ ԱՐԱՐԱՐ ԱՃԱՌԱՐՈՅՑ:

Օրիական դպրոցն Նիժու, իւր առաջին տարուայ չորանը լրացնելով՝ երկրորդ տարին մտնելու բաղտաւորութիւն ունեցաւ. արդարեւ բաղտաւորութիւն ստեղծ իրաւունք ունիմ, որովհետեւ շատերը՝ թէ նոյն բնակիչներէից, և թէ՛ ուրիշները՝ յոյս չունէին որ դպրոցը մի կամ երկու ամսից աւելի շարունակելու է անվերջով իւր գեղեցիկ ընթացքը՝ Խնամատար Հոգարարձուաց աշխատասիրութեամբ. ես իմ դիտողութիւնս տեղական բնակչաց վերայ այսպէս ունիմ, թէ՛ նոքա տգիտութեան և անուսումնութեան հարկից ստիպուած, կուրօրէն խորխորատների մէջ էին զորվում ակամայ կամօր, իսկ այլոց վերայ այլ իմն եղանակ. Աւերոյիշեալ դպրոցը այժմ իւր երկրորդ չորանի մէջ՝ ևս քան զէս յառաջադիմութեամբ պէտք է փայլի, փան զի ուսման ճաշակը արդէն սակաւ ինչ սոսա՞ծ են մեր Նիժու ազգայինը: Աշակերտաց թիւը օր աւուր աւելանում է՝ և բաւական յառաջադիմութիւն է գտնվում աշակերտաց մէջ, և հոգարարձուք ազգասիրարար իւրեանց հոգացողութիւնը կրկնապատկել են դպրոցի վրայ՝ նորա բոլոր կառավարութիւնը բարեկարգութեան մէջ դնել:

Միւս չորակայ բնակիչները տեսնելով նոցա փայլել և հոգի և ուսման յառաջադիմութիւնը, նոյնօրինակ բնկերական միարանութիւն կազմելու վրայով խօսակցութիւններ է լինում, ինչպէս այժմ Արեւու մէջ՝ քանի մի ազգասէրք ուսման եռանդով փառուած ի զուրս հանեցին իւրանց դիտաւորութիւնը դպրոցի բացման համար, և արժանացան Աւհափառ Կաթողիկոսի օրհնութեան Կոնդակաւ օրհնուելու: Նրբ նոր ի նորո՞ւ ուսման եռանդը արժարժվում էր ժողովրդոց մէջ՝ այս գեղեցիկ գործի ընթացքին խափանարար լուրեր հնչեց՝ որպէս թէ՛ դպրոցը նիւթական միջոցներ չէ՛ ունենալու իւր յաջողակ յառաջադիմութեան համար, և թէ՛ ժողովուրդը դպրոցաց կառավարութեան մասին՝ միանգամայն ունենալու է հոգեւոր արդիւնքն: Ես ևս լսելով բաւականին զայնմակուած արհամարհում էի նոցա դիտաւորութիւնը՝ ունեցողի լինելով անհաստատ ձայներու որ նոքա եկեղեցական կառավարութեան նիւթական միջոցին, որպէս թէ՛ հարուած հասցնելու, դիտումն ունին, և պարսաւում էի զնոսա մեղադրանքը. բայց այժմ տեսնում եմ, որ ամենը ազգին սիրտը և ոգին պղտորող՝ և ազգայնոց եռանդը ցրտացնող ձայներ են եղել, հակառակ գաղափարի տէր անձներից յառաջացած, փան պի անհասարին է նկատել կամ զոնէ մտքէ անցկացնել այդպիսի այլ ընդ այլ միտքեր, մեր սիրելի ազգային եղբարց մէջ: Վերջինս Արարող ամսագ-

րից իմ այս նամակը տպագրութեամբ հրատարակելու արժանի համարի՝ ի խրախոյս մեր Նիժու բարենախանձ ժողովրդոց և ազգասէր հոգարարձուաց:

Յ. Արեւու-ն

Ի 10 Ն Արեւի 1871 - 4

Ի Գ Ն-ի:

Թ Օ Փ Ե Թ Լ Ի

ԽՈՒՑԱԳԻՐ-ԻՆԻՄԱՆ ԱՐԱՐԱՐ ԱՃԱՌԱՐՈՅՑ:

Ի վաղուց հետէ սիրտս մի անհամբեր տենչանք լցուած հրապարակաւ կամենում էի յայտնելու իմ ուրախառիթ գգացմունքը. բայց գործոց անընդհատ զբաղմունքը արգելադիմ էր լինում շուտով կատարելու այդ վերջապէս գտայ այս բարեկատեհ ժամը, որի մէջ իմ հետաւոր եղբարցս ի լուր ահա յիշում եմ այն ի վաղուց գգացածս բերկրառիթ ցնծութիւնը, որին նոքա ևս հաղորդակից լինին:

Անմահ բնութիւնը տեսնելով մեր թշուառ Ազգի խղճալի դրութիւնը, պարգևեց նորան Գէորգ Դ. Սրբազնասուրբ և Աւսումնասէր Հայրապետը: Աւհ. Հայրը Գահը բարձրանալուց հետէ անդուլ և անդադար աշխատում է լրացուցանելու նորա ամենահարկաւոր կարիքը, այն է Աւսումնական պակասութիւնը: Բաղադրների ուսումնարանների բարեկարգելուց զինի այժմ գիւղերը ևս յետ չեն մնում այդ կարեւոր գործից, ինչպէս հսկողագէտ սուրբ Հովոսի բարի կամօք անցեալ նոյններամոյս մէջ իրագործուած տեսաւ նոյն առաջնական գործը Հիւրակմանու Թօփառի գիւղը ևս:

Հարկէ Աւհափառ Հայրը լաւ է հասկանում թէ ի՞նչ է նշանակում "լաւ է անուն բարի քան զմեծութիւն աշխարհի" ասած բանը, և իսկապէս այդ դիտաւորութեամբ իւր ամենաբարձր և զօրաւարտար պաշտօնը բնդունելուց հետէ աշխատում է տիւ և գիշեր անքուն հսկողութեամբ: Արդէն ժրջան երկրագործը սերմանում է մեծ քրտնաթոր աշխատանքը, բայց ամենաստեղծն Աւստուած անվարձ թողնելու չէ իւր ամենաաւատ գրթութիւնից, անշուշտ իւր սերմանածը կատարելագործած տեսանելով՝ ուրախանալու է շատ:

Միւսնոյն սերմերից բնկնելով Թօփառի Հայազգի ժողովրդականաց մէջ, պտղաբերութեան արգասիք ունենալու, այժմէն ակն յանդիման երևում է, որ բաց արեցին Աւսումնարան երկու սենեակից բաղկացած, բերել տուին նաեւ ուսուցիչներ, չեմ մոռանալու նոյն գիւղացւոց մանաւանդ Տանուտէր Պ. Մանուկ Արրահամանի և նորա օրգի Բարեկրօն Սարգիս քահանայի աշխատութիւնը, որոնք հայում են Աւհափառի բուն նպատակին, արդարեւ զուլութեան արժանի են: